

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

11. Quanto inter &c. Ad Episcopum Wigorniensem, ut inducat Regem
Angliæ ad Reformandos excessus officialium suorum: anno 1308.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1307.

cætera Christi abnegationem & spuitionem super Crucem cum in Ordine Templi recepti fuerunt, & quidam ex eis se sub eadem forma, scilicet cum abnegatione Christi & spuitione super Crucem fratres plurimos recepisse. Sunc etiam quidam ex eis quadam alia horribilia & inhonesta confessi, quæ ut eorum ad præsens parcamus verecundia, subticemus. Ac deinde in confessionibus ac depositionibus factis per ipsos antea coram Inquisitore pravitatis prædictæ ac ipsis & eorum cuilibet Lectis & expositis de mandato & in præsentia Cardinalium prædictorum, firmiter perseverantes & approbantes eandem absolutionem aut excommunicationem prædictam ab eis humiliter & devotè sibi obtinuerunt juxta præmissam formam per Cardinales ipsos impendi, hæresi expressè ac publice abjurata. De quibus omnibus per fidelem relationem dictorum Cardinalium nobis facta extitit plena fides, hujusmodi confessionibus & depositionibus eorundem nobis sub manu publica præsentatis. Nos igitur volentes super iis, prout ad nostram spectat officium, congruum remedium adhibere auctoritate Apostolica strictius inhibemus ne aliquis de cetero eisdem Templariis vel eorum alicui scienter, publicè vel occultè præster auxilium, consilium, vel favorem, seu aliàs ipsos vel aliquem ipsorum receptare seu retinere aut eis favere præsumat, sed eos tanquam suspectos de hæresi omnino deviter. Mandantes nihilominus eadem auctoritate omnibus & singulis Ecclesiasticis & secularibus personis, nec non Principibus, Comitibus, Baronibus, Nobilibus, Militibus, & plebeis, & Communitatibus, Civitatibus, Castrorum, Villarum, & aliorum locorum, quatinus dictos Templarios capiant, & eos locorum Ordinariis, singulis eorum videlicet in suis civitatibus & diocesi, sine difficultate qualibet assignare ac tradere non postponant, si & quocumque ab eisdem super hoc fuerint requisiti, vel ad ipsorum Ordinariorum requisitionem eosdem Templarios sub fida & tuta custodia teneant, repræsentandos eisdem Ordinariis vel Inquisitoribus deputatis seu deputandis à nobis, & ipsis tradendos ad eorum requisitionem, seu Inquisitionibus hujusmodi faciendis, & aliàs quæcunque & quocumque eis videbitur faciendis. Nos enim omnes & singulos cujuscunque præminentia sit, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiam pontificali præfulgeant dignitate, qui supra dictis Templariis vel eorum alicui scienter, publicè vel occultè præstabant auxilium, consilium, vel favorem vel aliàs ipsos vel aliquos ipsorum receptare, vel retinere, aut eis, ut præmittitur favere præsumperint: auctoritate præsentium excommunicationis sententia innodamus ac civitates, castra, terras, & loca, quæ ipsos vel aliquem eorum scienter susceperint vel tenuerint Ecclesiastico supponimus interdictio, absolutionem prædictorum præterquam in mortis articulo ac relaxationem ipsius interdicti nobis nostrisque successoribus reservantes, non obstantibus quibuslibet privilegiis, Indulgentiis & Litteris Apostolicis quibuscunque & sub quacunque verborum forma, vel expressione concessis, per quæ effectus præsentium posset quomodolibet impediri. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ inhibitionis, mandati, excommunicationis, interdicti & reservationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si qui autem hoc attentare præsumperit, indignatio-

nem Omnipotentis Dei & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Tolosæ III. Kal. Januarij Pontificatus, nostri anno quarto.

Ad Episcopum Wigorniensem, ut inducat Regem Angliæ ad Reformandos excessus officialium suorum: anno 1308.

C L E M E N S E P I S C O P U S.

Servus Servorum Dei dilecto filio Valerio Wigornienfi, Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Quanto inter cæteros mundi Principes, carissimum in Christo filium nostrum Edvardum Regem Angliæ illustrem specialis dilectionis affectione diligimus, gerimus in visceribus caritatis, & ad ejus honorem pro viribus promovendum, tam natura & naturalis origo, quam nutritura longa, & familiaris ardentius nos inducit, tanto amplius dolemus, affligimur, & turbamur, cum eum audimus aliqua facere, per quæ inter Romanam Ecclesiam & Regem eundem Regnumque suum, materia dissensionis & scandali, aut scintilla turbationis posset quomodolibet suboriri, vel quæ ipsum notent, vel notare valeant aliquatè à Progenitorum vestigiis deviare suorum, qui propter plenitudinem devotionis & fidei, quam erga Deum & Romanam Ecclesiam inviolabiliter obtinentes, in bellis fortes & strenui, honorabiles hominibus, & Deo amabiles, inclitum Regnum suum ampliare terris & regionibus multiplicare populis, & augere honoribus & accumulare divitiis à multis retro temporibus meruerunt. Porro auditu multiplici, non sine cordis amaritudine, jam dudum audivimus, Venerabilem Fratrem nostrum Valerium Lichfeldensem Episcopum per Officiales Regios, manus ad indebita & illicita extendentes captum fuisse temere, & non sine offensa Dei, & contemptu Ecclesiæ, & diruptione Ecclesiasticæ libertatis, usque adhuc in carcere detineri, quod non tam ratione personæ, quam honore Dei & Ecclesiæ per ipsum jam dudum voluissimus esse correctum, & adhuc corrigi sine ulterioris moræ dispendio, eum in domino exhortamur, re ex hujusmodi, quod absit, illicitis non dicamus actibus, sed tolerantiis, irreverentiam & indevotionem ad Deum, & Ecclesiam sapientibus sui clari nominis præconia dinigrescatur. Tuam siquidem discretionem credimus non latere, quod licet, claræ memoriæ Eduardus Rex Angliæ ut sibi capiendi Venerabiles Fratres nostros, Villielmum Sancti Andree & Robertum Glasguensem Episcopos prout in Bulla superiore, usque hæc verba, viz. Quo circa discretioni tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus præfatum nostrum filium prædictum sollicitè studiosus, & inducas, quod ipse zelo devotionis & fervore reverentiæ, sic ad revocandos prædictos suorum Officialium errores velit exurgere, quod præter humanæ laudis præconium, sibi à Deo exinde honoris, & commodi proveniat incrementum, tunc à Deo, & nobis exinde valeas commendari. Nos enim, prout eidem Regi scribimus, de ipsis Episcopis sic celeriter, sic plenariè de his, quæ inventur in suum, vel subditorum suorum damnnum seu injuriam commisisse faciemus justitiæ complementum, etiam infra limites,

ANNO
1307.

XI.

Ex Archiv.
Angl. Rymer
Tom. III.
pag. 76.

A N N O
1307.

Si expedire videbitur, Regni sui, quod sua exinde serenitas merito contentari debeat. Nihilominus autem dilectum filium Magistrum Sicardum de Vauro Archidiaconum Corbariae in Ecclesia Narbonensi, Capellanum nostrum, latorem praesentium, ad suam, & tuam praesentiam destinamus; cui super praemissis & his, quae circa ea tibi ex parte nostra, duxerit, ferenda, adhibeas plenam fidem. Datum Pictavii 5. Idus Aprilis Pontificatus nostri anno tertio.

XII.
Ex Archiv.
Angl. Rimer
Tom. 3. pag.
101.

Inquisitores super negotio Templariorum assignantur, & deputantur in Regno Angliae: anno 1308.

C L E M E N S E P I S C O P U S .

Servus Servorum Dei, Venerabilibus fratribus, Archiepiscopo Cantuariensi, & suis suffraganeis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Faciens misericordiam cum servo suo Dei filius, Dominus Jesus Christus, ad hoc nos voluit in specula eminenti Apostolatus assumi: ut gerentes, licet immeriti, vices ejus in terris in cunctis actibus & processibus, ipsius vestigia, quantum patitur humana fragilitas, imitemur. Sanè dudum, circa nostrae promotionis ad apicem summi Pontificatus initium, etiam antequam Lugduni, ubi recepimus nostrae coronationis insignia, veniremus, & post etiam, tam ibi, quam alibi, secreta quorundam nobis insinuatō intinavit, quod Magister Praeceptores, & alii Fratres Ordinis Militiae Templi Jerosolimitani, & etiam ipse ordo, qui ad defensionem Patrimonii ejusdem Domini nostri Jesu Christi, fuerant in transmarinis partibus deputati contra ipsum dominum, in scelus Apostasiae nephandum, detestabile idololatriae vitium execrabile facinus Sodomorum, & Haereses varias erant lapsi. Quia verò non erat verisimile, nec credibile videbatur, quod viri, tam Religiosi, qui praecipue pro Christi nomine suum saepe sanguinem effundere, ac personas suas mortis periculis frequenter exponere credebantur, quique multa & magna, tam in divinis Officiis, quam in jejuniis, & aliis observantiis, devotionis signa frequentius praetendebant, suae sic essent salutis immemores, quod talia perpetrarent; hujusmodi insinuationi & delationi ipsorum, ejusdem Domini nostri exemplis & Canonicae Scripturae doctrinis edocti, aurem nolimus inclinare. Deinde verò Charissimus in Christo filius noster, Philippus Rex Francorum illustris, cui eadem fuerant facinora intimata non typo avaritiae cum de bonis Templariorum nihil sibi vendicare, vel appropriate intendat; imo ea per deputandos à nobis generaliter, & per Praelatos Regni Franciae specialiter in suis Diocesis administranda in Regno suo dimisit; manum suam exinde totaliter emovendo, sed fidei orthodoxae fervore suorum progenitorum vestigia clara sequens, accensus de praemissis, quantum licet potuit, se informans, ad instruendum & informandum nos super his multas & magnas nobis informationes per suos

nuncios & literas destinavit. Infamia verò contra templarios ipsos increbrescente validius super sceleribus ante dictis: & quia etiam quidam miles, ejusdem Ordinis magnae nobilitatis, & qui non levis opinionis in dicto ordine habebatur, coram nobis secreto juratus deposuit quod, in receptione Fratrum praefati Ordinis, hac consuetudo, vel potius corruptela servatur, quod ad recipientis, vel ab eo deputatis suggestionem, qui recipitur Jesum Christum negat, & super Crucem sibi ostensam, spuit, in vituperium crucifixi, & quaedam alia faciunt Recipientis & Receptus, quae licita non sunt, nec humanae convenienti honestati, prout ipse tunc confessus extitit coram nobis; Vitare nequivimus, urgente nos ad id Officii nostri debito, quin tot & tantis clamoribus accomodaremus auditum. Sed cum demum, fama publica deferente, ac clamorosa insinuatione dicti Regis, nec non & Ducum, Comitum, & Baronum, ac aliorum nobilium cleri quoque & Populi dicti Regni Franciae, ad nostram propter hoc tam per se, quam per Procuratores, & Syndicos praesentiam venientium, quod dolenter referimus, ad nostram audientiam pervenisset quod Magister, Praeceptores & alii fratres dicti Ordinis, & ipse Ordo, praefatis & pluribus aliis erant criminibus irretiti. Et praemissa per multas confessiones, attestaciones, & depositiones praefati Magistri, & plurium Praeceptorum & Fratrum Ordinis praebati, coram multis Praelatis, & Haereticis pravitate Inquisitore, in Regno Franciae factas, nobisque ac Fratribus nostris ostensas probati quodammodo viderentur. Ac nihilominus fama & clamores praedicti in tantum invaluerunt, & etiam ascendissent, tam contra ipsum Ordinem, quam contra personas singulares ejusdem, quod sine gravi scandalo praeteriri non poterant, nec absque imminente periculo tolerari. Nos illius, cujus vices, licet immeriti, in terris gerimus, vestigiis inhaerentes, ad inquirendum de praedictis, ratione pravia, duximus procedendum; multosque de Praeceptoribus Presbyteris, militibus, & aliis Fratribus dicti Ordinis, reputationis non modicae in nostra praesentia constitutos, praestito ab eis juramento, quod super praemissis meram & plenam nobis dicerent veritatem, super praedictis interrogavimus & examinavimus, usque ad numerum septuaginta duorum, multis ex Fratribus nostris nobis assistentibus diligenter, eorumque confessiones, per publicas manus in authenticam scripturam redactas, illico in nostra & dictorum fratrum nostrorum praesentia, ac deinde, interposito aliquorum dierum spatio, in Consistorio legi fecimus coram ipsis, & illas in suo vulgari cujuslibet eorum exponi, qui perseverantes in illis eas expresse & sponte, prout recitatae fuerant approbarunt. Postque, coram Magistro, & Praeceptoribus praefati Ordinis intendentes super praemissis inquirere per nos ipsos, ipsum Magistrum & Franciae Terrae ultramarinae, Normanniae, Aquitaniae, ac Pictaviae, praeceptores majores nobis, Pictavii existentibus mandavimus praesentari; sed, quoniam quidam ex eis sic infirmabantur tunc temporis, quod equitare non poterant, nec ad nostram praesentiam quomodo adduci; Nos cum eis scire volentes de praemissis omnibus veritatem, & an vera essent quae continebantur in eorum Confessionibus & depositionibus, quas coram Inquisitore pravitate Haereticae in Regno

A N N O
1308.